

Als thuisonderwijs ouder van onze inmiddels 15 jarige zoon, die momenteel onder andere bezig is met zijn VWO, lijkt het mij van groot belang te reageren op dit in mijn ogen, wat nauwe wetsvoorstel.

Het lijkt mij duidelijk dat, het plakken van werkwijzen zoals een jaarplanning en leerstof, gelijkmatig verdeelt over een jaar, op thuisonderwijs nooit doeltreffend kan en zal zijn voor ons als gezin. Wij konden geen passende school vinden bij onze levensbeschouwelijke visie, dat verweven is in al ons doen en laten en kozen voor thuisonderwijs. Ofschoon je ons vaak genoeg aan een bureau kunt zien zitten, spelen wij thuis geen schooltje. Ik wil ook niet impliceren dat er geen lange- of korte termijnplanning bestaan in onze agenda, maar er waren ook tijden waarin dit bewust niet gebeurde en die periodes waren zeker even zo pedagogisch waardevol als leerzaam. Het toe-eigenen van inhoudelijke besteding van tijd en tempo door ons kind (in meerdere of mindere mate onder begeleiding van ons als ouders), is de meest essentiële werkwijze binnen onze vorm van thuisonderwijs. Het overdragen van kennis komt bij ons kind op deze manier het meest tot zijn recht. Er kan hierdoor een grote mate van uitwisseling ontstaan in het begrijpen van de wereld en de leerstof.

Een duidelijk voorbeeld is dat onze zoon moeite had om op jonge leeftijd zijn zwemdiploma te halen. Na twee keer spugen in het zwembad zijn we daarmee gestopt. We hebben zelf verantwoordelijkheid genomen om er in ieder geval voor te zorgen dat het in het water drijven, watertrappelen en uiteindelijk ook wat zwemslagen lukte. Het zelfvertrouwen, plezier en de wil om zwemmen te leren kwam weer terug. Twee jaar later wilde mijn zoon graag op zeilles en de zeilschool vroeg om een zwemdiploma. Hij heeft toen vrij snel zijn ABC diploma gehaald. Het succes zat vooral in de gebleven motivatie om te willen leren zwemmen, waardoor hem niets in de weg stond om daarna daadwerkelijk te leren, zeilen.

Wij pakken het op die momenten breed aan. Naast het theorieboek dat door de zeilschool was aangedragen, haalden we aanvullende boeken van de bibliotheek bijvoorbeeld. Zo kon mijn zoon vanuit verschillende invalshoeken, de theorie van het zeilen tot zich nemen, bespreken en vergelijken. Leren lezen, begrijpend lezen en reproduceren zijn allemaal vaardigheden die hij zich onder andere daarmee eigen maakte. Je zult tenslotte de juiste handelingen op de boot uit moeten kunnen uitvoeren als het erop aan komt. En in de landelijke CWO Vaarbewijs theorietoetsen verwacht men niet alleen de juiste antwoorden, maar tevens dat deze leesbaar en in correct Nederlands worden geschreven. Dus niet alleen de zeiltheorie is op die momenten interessante lesstof hier thuis, maar zijn dat alle onderwerpen die naar aanleiding hiervan behandeld worden. Nederlandse taal, Engelse taal, Rekenen, Wiskunde en Natuurkunde zijn bijvoorbeeld vakken die in relatie tot zeilen ruimschoots aan bod komen. En in dit informatietijdperk kan ik als ouder zeer precies per onderwerp inspringen op de uitleg- of oefen behoefte van onze zoon. Soms met leuke uitleg filmpjes gewoon van een hobbyist op YouTube en soms via een Australische rekenmethode, zodat Engels en Wiskunde bijvoorbeeld gelijk gecombineerd worden. Ik kan dan ook niet genoeg benadrukken dat wendbaarheid veel resultaat oplevert binnen onze manier van werken. In de loop der jaren is het zeilen van onze zoon in kleine bootjes over gegaan naar grotere boten en twee mans boten. Dit jaar is hij gevraagd om te helpen als instructeur. Hij is gevraagd vanwege zijn sociale vaardigheden, zijn goede zeil kwaliteiten, brede kennis en het goed over kunnen brengen van die leerstof. Of hij van zijn eerste betaalde bijbaantje ook later zijn beroep zal maken weten we niet. Ik heb tenslotte alleen maar het voorbeeld van zeilen gegeven. Onze zoon heeft op deze manier tal van andere sociale activiteiten in zijn leven die allemaal een breed scala aan leerstof met zich mee brengen.

Wanneer algemene basis leerstof continu van te voren en gelijkmatig ingepland zou moeten worden, zou ik de plank mis slaan in onze manier van werken vanuit onze levensbeschouwelijke visie. Dit zou tot mijn spijt ten koste gaan van de algemene ontwikkeling van ons kind. Ik denk dat gezien onze levenswijze, toets momenten lukraak momenten worden en het geen juiste bijdrage levert als het gaat om inzicht van ons kind. Ik voel me met dit wetsvoorstel dan ook over het hoofd gezien. Het wetsvoorstel zou ons als gezin

regelrecht beperken in ons dagelijkse leven en leren. Het is goed om werkelijk open te kijken naar hoe wij onze verplichtingen als uniek gezin invullen. Maar laat het een werkelijk open daad van vertrouwen zijn en niet één van wantrouwen waarin vrijheden worden beperkt. Zo geraakt een gezin zoals dat van ons niet tussen wal en schip.